

භෞති කොටුමස් පොතයි කෙතයි

කතන් පියසේන

කුකුළු පල්ලමේ නුග පව්කට ඉතා ප්‍රසිද්ධ වී පැවතියේ මෙම සිද්ධීන් සමග බැඳුණු විශ්වාසයන් නිසා ය යි මට සිතේ.

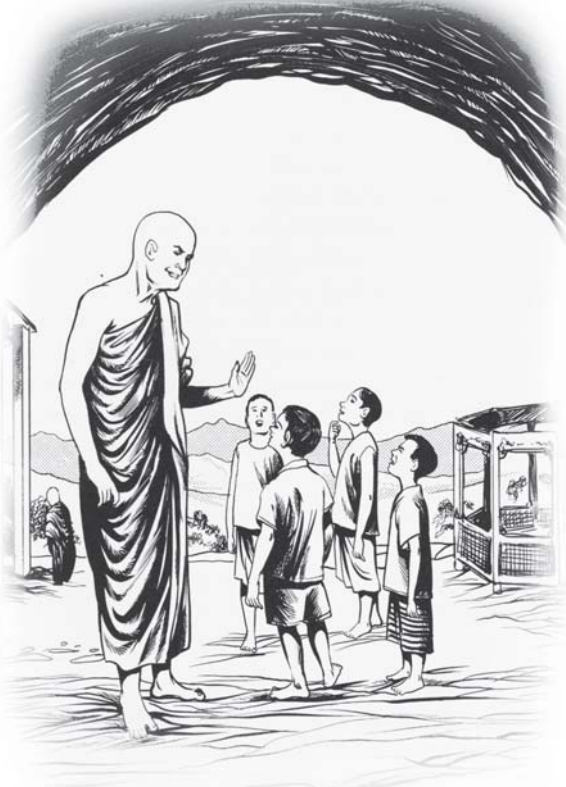
අතුර මුකළානේ කෙරෙහි නාමි කට්ටාඩි උන්නතේගෙන් රූපියල් නිස් පහකට මා මල දී ගත් රැළේ වර්ගයේ පා පැදියෙන් මෙම නුගය ළඟින් කුකුළු පල්ලම බැසගිය අයුරු මගේ මතකයට එන්නේ හිතට හිතියක් ද ඇති කරමිනි. එම සයිකලයේ ඉස්සරහ හෝ පිටුපස තිරිංග තිබුණේ ම නැත. තිරිංග අවැසි වේලාවට මා කරනුයේ දකුණු කකුළේ විලඹ ටයරයට තබා තද කිරීමයි. සාමාන්‍යයෙන් අප යන වේගය අනුව තිරිංග ඵලෙස පිරිමසා ගත හැකි ය. මෙම පල්ලම බහිත වීට මා කරනුයේ

පානියංගල පිලිබදව ලියැවුණු එක්තරා පොතක ඇති කවියක් මෙසේ ය.

පස්දුන් කුකුළු යන කෝරළ දෙක මායිමක්ව පවතින සදහට මහා යෝද ගල්කුල කුළු ඇති

අතර වැරදි පැතිර

අත්වැල් බැඳගෙන කුකුළුගත බලා ගමන් කරයි. එම දොළවල් දෙක එකතුවන දෙමේ- ිදුරට තරමක් මෙහායින් ඇති පාලමෙන් එගොඩ වී කන්ද නැග බසින පල්ලමේ පානියංගල ගල්ලෙන දක්වා වැටී ඇති ගල් පඩිපෙළේ ආරම්භය ඇත. පාරට දකුණු

මිලිත්තාගේ අඩවියේ දවසක්

“ගෙට අපි පානියංගල යමු.” පසුදා සෙනසුරාදාවක් නිසා පාසලේ පන්තියේ දී මෙම යෝජනාව ගෙන ආවේ පින්දාස ය. එම යෝජනාවට අප කිහිප දෙනෙකුගේ ද එකඟත්වය පළ වූයේ බොහෝ කැමැත්තෙනි.

කඵලරු දිස්ත්‍රික්කයේ පමණක් නොව අන්තිදිග ආසියාවේ ම ඉතා විශාල ම ගල්ලෙන හැරියට සඳහන් වන මහා ගල් පර්වතය සෙවණ කොට ස්වභාවිකව පිහිටා ඇති පානියංගල ගල්ලෙන හැරීමට යාම පිණිස අප පාසල් මිතුරන් කීපදෙනෙකු පොරොන්දු වූ පරිදි පින්දාස සහ

කන්ද මුදුනේ සිට, කිසියම් වූ වාහනයක් එන්නේ දැයි විචාරමත් බලා එසේ වාහනයක් නොඑනවා නම් පමණක් සයිකලය පහළට යාමට සැලැස්වීමයි. බෝක්කුව උඩ දී ලොකු වාහනයක් සමග මාරු වීමට නොහේන් ම නුපුළුවන. පල්ලමේ සයිකලය යන්නේ ඉතා වේගයෙනි. කකුළුගේ තදකර තිරිංග ඇල්ලීමට කෙසේවත් නොහැකි ය. එක් දිනක දී හදිසියේ පැමිණි වාහනයක් නිසා කරකියා ගැනීමට දෙයක් නොමැති ව විලඹ තබා බිජුක් ඇල්ලීමේ දී කකුළු ඇඹරු තුවාල වීමේ සිද්ධිය අදත් සිති කරන්නේ බියෙනි. කකුළු තුවාල වී හෝ බිජුක් තද නොවුණේ නම් සිදුවන අනතුරු ගැන සිතා ගැනීමටවත් නොහැකි වනු ඇත.

ගල්ලෙන නොපුටු ඇස්ගෙඩි කුමටද මතුර

පයින් ඇති දොළට බැස ස්නානය කරමින් සිටි පිරිස අතර පානියංගල පන්සලේ පොඩි හාමුදුරුවෝ ද සිටියහ.

පොඩි හාමුදුරුවෝ මස සයිස් නම් ලොකු හාමුදුරුවෝ කොයි සයිස් ඇත්ද?

තිලකරත්න අපේ ගෙදරට ආවේ උදේ හතරක් කලිනි. අපේ ගමනට සෝමපාල අයිසා සහ ගුණපාල මල්ලන් එක් වූහ. අපේ නිවසේ සිට පානියංගලට ඇත්තේ සැතපුම් දෙකකමාරක් පමණ වූ කෙටි දුරකි. අපි ගමන පයින් ම ආරම්භ කළෙමු. කුකුළු පල්ලමේ (කුකුළුපල්ල) පල්ලමේ මහා නුග වෘක්ෂය ළඟ ඇළට දමා ඇති බෝක්කුව විශේෂ හැඩයක එකකි. රවුම් හැඩැති දෝරා තුළින් වතුර පහළට ගලාගෙන එන ආකාරයේ වමන්කාරය බෝක්කුව පහළට ගොස් නැරඹුවෙමු. මෙතැන තරමක් අඳුරු සහිත පර්සරයක් මැවෙන්නේ ගුප්ත වූ බියක් අප සිත් තුළ පවතින කරමිනි. නුග ගස දේවත්වයෙන් සලකන ගසකි. නොයෙකුත් පුද පූජා කටයුතුවල දී නුග අතු ප්‍රයෝජනවත් ගන්නවා අප දැක ඇත. මෙම නුග ගසේ බෙහෙයේ නාගයින් සිටින බවත් නාගයින්ට මිනිසුන්ගෙන් පීඩාවක් නැත්නම්, මිනිසුන්ට ද නාගයින්ගෙන් කිසි ම තිරිහැරයක් නැති බවත්, උන් සිටින්නේ නුගයේ ආරක්ෂාවට බවත් ගම්මුත්තේ විස්වාසය යි. මෙම නුගය අසල රාත්‍රියට නොල්ලන් තිබෙන බවත් ද ගම්මු පවසති.

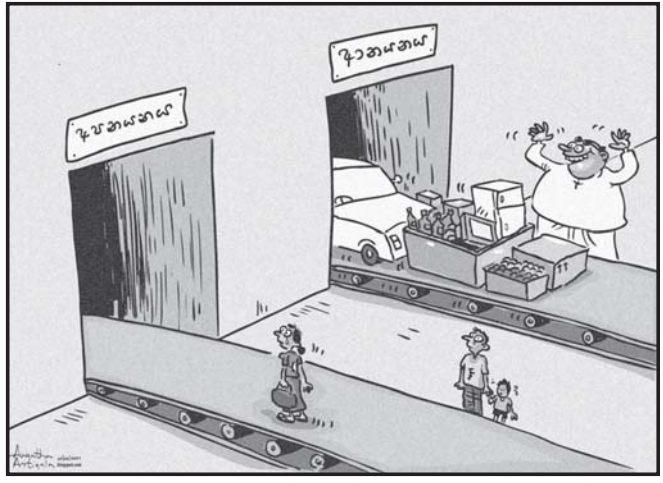
කුකුළු පල්ලම පසු කළු වීට ගමුවන “ලැලිකෙඩි” ඉතා ප්‍රසිද්ධ ප්‍රචේ කඩයකි. උඩට අන්දිග මේස් බැතිමත් ඇඳ සිටින උස මිනියා ලැලිකෙඩි මුදලාලි ය. ආප්ප, හැලප, පිරිටු, වණ්ඩු, කැවුම්, අත්ගලා, අලුවා, ලැවරියා ආදී දේශීය ගෑම කඩය-ප්පන් කෑම විකිණීමට තිබීම මෙහි ඇති විශේෂත්වය යි. ලැලි කෙඩි විකිණෙන ලොකු ආප්පයක් සහ පහකි. කැවුම් එකක හෝ අතිරය එකක මිල ද සහ පහකි. වණ්ඩු, හැලප, ලැවරියා, අලුවා, වැලිගලප, පිරිටු ආදිය එක කැල්ලක මිල වනුයේ සහ දහයකි. හකුරු කැල්ලක් සමග කනට කෝප්පයක් සහ තුනකි. හකුරු කැල්ලක් සමග කෝපි එකක් සහ පහකි. ගැමි ආහාරයකින් සප්පායම් වී කලවම් නම් කිතුල් හකුරු කැල්ලක් සමග හේ කනට කෝප්පයක් හෝ කෝපි කෝප්පයක් පානය කොට යාමට පාච්ච සහ එන බොහෝ දෙනා මෙම කඩයට ගොඩ වෙති.

යටගම්පිටිය පාසල පසු කොට වක දුරක් ගිය විට යටගම්පිටිය කඩමණ්ඩිය ගමුවේ. විශාල කඩ සාප්පු නොතිබුණත් එතැනින් නාගනදොළ ගම්මානයට පිවිසෙන මාර්ගය ඇරඹෙන බැවින් සහ අදට ගම්මානය නිසා ද කඩ කීපයක් තිබුණි. අප පාසලේ පැවර්ච්චනලාගේ ගෙය තිබුණේ ද මෙම කඩමණ්ඩිය මැද ය. කඩමණ්ඩිය පසු කර ඉදිරියට යන විට හමුවන්නේ කුකුළුගත හමුවට ගල යන නාගනදොළේ අවසාන කොටස ය. එය ඊට ඉතාමත් ස්වල්ප දුරකින්, පානියංගල පර්වතය පාමුලින් ගලාගෙන එන නිත්ගනදොළත් සමග

“අප ඉන්නෙ පානියංගල පොඩිහාමුදුරුවෝ” මම අතින් අයට ඇඟිල්ල දිගු කොට පෙන්වුවෙමි.

“පොඩි හාමුදුරුවෝ මස සයිස් නම් ලොකු හාමුදුරුවෝ කොයි සයිස් ඇත්ද” යි ස්වාමීන් වහන්සේගේ තරබාරු ශරීරය දෙස බලා පවසා අප සියල්ලන් ම සිතා ගැස්සුවේ සෝමපාල අයිසා ය.

මතු සම්බන්ධයි

තව වක දුරක් ගිය විට ගමුවන හන්දිය ගල්කැටිය හන්දිය යි. ගල්කැටිය හන්දියේ ඇති, පිඹුරේ වෙදමහතාගේ කඩය ඉදිරිපැටිත් ඇති නිත්ගන පාර පානියංගලට යන පාර ය. අපි සියලු දෙනා ම ගල්කැටිය හන්දියේ සිට ගමනේ ඉතිරි වක පිටත් වීම ආරම්භ කළෙමු. වක දුරක් යන විට යටගම්පිටිය පාසල පෙනෙන තෙක් මාගේ ඇති වංකුවට පානියංගල කළ ශිබරය ඉතා හොඳින් දැරිගනය වේ. එතැනට යෝධ ගල් පර්වතයේ විශාලත්වය පෙනෙන මුත් පහළින් ඇති ලෙන නොපෙනෙන්නේ පර්වතය පාමුල ඇති වනාන්තරය නිසා ය.